

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975 - ΑΘΗΝΑ**

e-mail: ellinoethiopic@gmail.com

<http://www.ausgreeknet.net/kondasas1.htm>

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ. 3561, 102 10 ΑΘΗΝΑ

κοντά σας

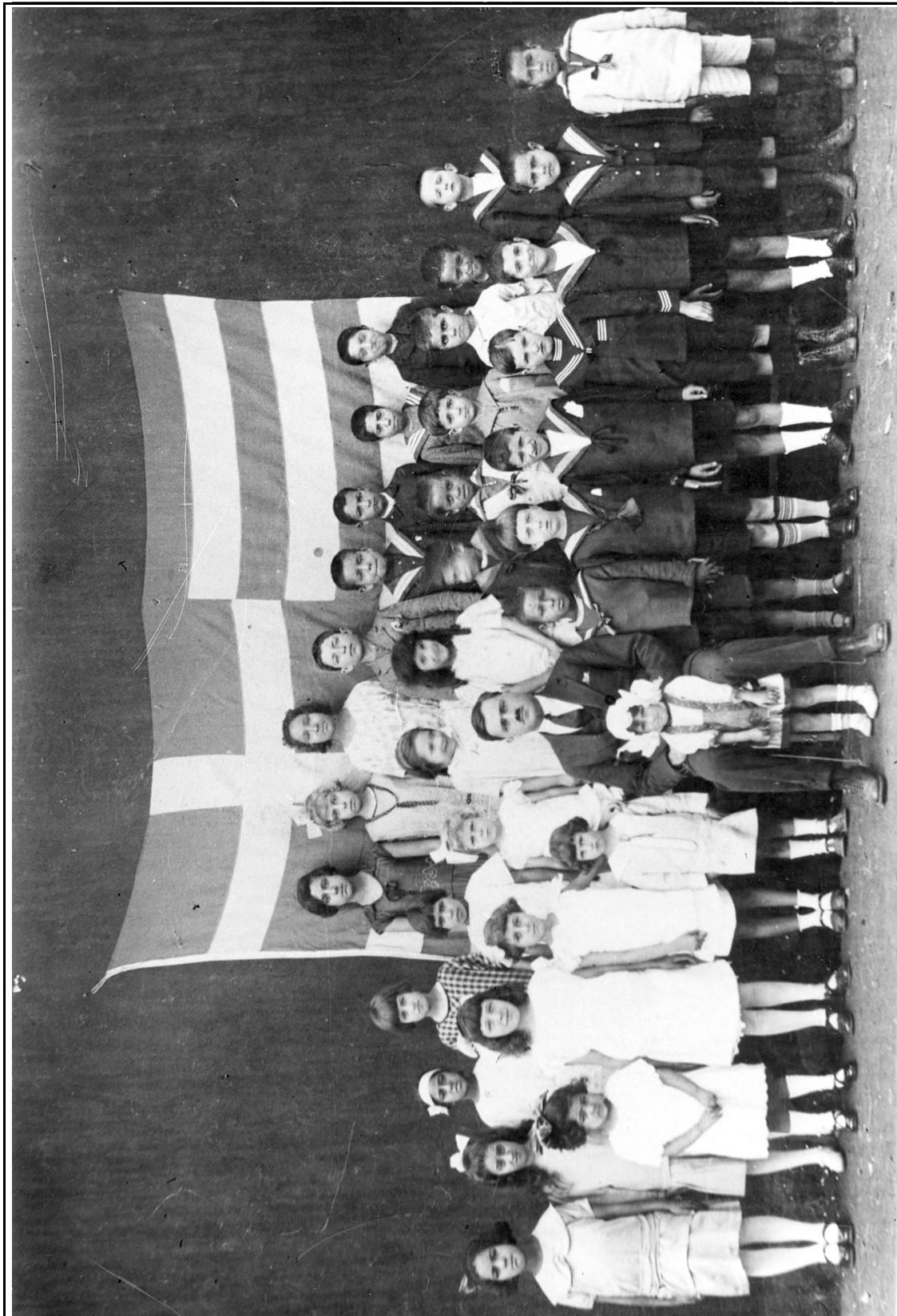
ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΤΟΣ 20^ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 91
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

Ιδιοκτήτης:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

- ◆ Εκδότης: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ
- ◆ Έδρα: ΛΕΣΒΟΥ 14, ΑΝΩ ΗΑΙΟΥΠΟΛΗ
- ◆ Υπεύθυνος Σύνταξης: Ν. ΧΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ
- ◆ Σελιδοποίηση: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥ
- ◆ Υπεύθυνος τυπογραφείου: ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΔΡΙΚΟΥ

Εδώ και δεκαετίες, ο μήνας Ιούνιος σηματοδοτεί τη λήξη της σχολικής χρονιάς. Με την ευκαιρία αυτή, δημοσιεύουμε αυτή τη φωτογραφία (κατά πάσα πιθανότητα του 1924) των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου που είχε ιδρύσει στην Αντίς Αμπέμπα ο εικονιζόμενος Χρήστος Σακελλαρίδης, δάσκαλος από τη Μικρά Ασία. Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Π. Βοζίκη, ο οποίος μας έδωσε τη φωτογραφία, στην οποία και τον διακρίνουμε μεταξύ των μαθητών.

**Παναγιώτου Γ. Φούγια Δρος Φιλ.
«Ο ΑΜΗΤΟΣ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ» (εκδ. Μαλλιάρης-Παιδεία, 2010)**

Τριν από μερικούς μήνες, κατά τα τέλη του 2010, κυκλοφόρησε ένα νέο βιβλίο του Δρος Παναγιώτου Γ. Φούγια, «Ο αμητός μιάς ζωής».

Η μικρή καθυστέρηση στην παρουσίασή του από τις σελίδες του «Κοντά σας» οφείλεται στον εντυπωσιακό όγκο του (580 σελίδες), ο οποίος δεν μας επέτρεψε να ολοκληρώσουμε αυτό το σημείωμα νωρίτερα. Ελπίζουμε ότι θα έχουμε την κατανόηση τόσο του κ. Φούγια όσο και των αναγνωστών του «Κοντά σας».

Όπως φανερώνει ο τίτλος του, το βιβλίο του Δρος Φούγια είναι η αυτοβιογραφία του και χωρίζεται σε τρία μέρη: το «αφηγηματικό» - που ξεκινάει από τις ρίζες του συγγραφέα, «από δύο χωριά» όπως λέει χαρακτηριστικά, και φτάνει έως τη στιγμή που έγραψε το βιβλίο του – το οποίο καταλαμβάνει, όπως είναι φυσικό, το μεγαλύτερο μέρος του έργου και καταλήγει σε απαρίθμηση, σε τρεις σελίδες, του εντυπωσιακού συγγραφικού έργου του. Ακολουθούν, ως δεύτερο μέρος, αυτά που ο ίδιος ονομάζει «τα εφήμερά μου», δηλαδή άρθρα και επιστολές του συγγραφέα στον τύπο, με επισημάνσεις, αναλύσεις και κριτικές επί διαφόρων προσώπων και καταστάσεων. Τα κείμενα αυτά, πέρα από το ενδιαφέρον που προκαλούν αναφορικά με το θέμα που πραγματεύεται το καθένα, επιβεβαιώνουν και συμπληρώνουν την εικόνα, την οποία έχει ήδη σχηματίσει ο αναγνώστης διαβάζοντας το πρώτο μέρος, για τις απόψεις και πεποιθήσεις του Δρος Π. Φούγια.

Στο τρίτο μέρος παρατίθενται τέσσερεις σημαντικές επιστολές προς τον συγγραφέα – από μία από τους Αρχιεπισκόπους Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμο και Χριστόδουλο και δύο από τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο – και μία του συγγραφέως προς τον τελευταίο. Οι επιστολές των Αρχιεπισκόπων δείχνουν την εκτίμηση με την οποία περιέβαλλαν τον κ. Φούγια οι σημαντικοί αυτοί Ιεράρχες. Τέλος, το βιβλίο περιέχει ένα λεπτομερές Γενικό Ευρετήριο, το οποίο βοηθάει τον αναγνώστη να εντοπίσει ανά πάσα στιγμή, κάποιο μέρος του βιβλίου που τον ενδιαφέρει ιδιαίτερα. Επιπλέον, οι πολλές και ενδιαφέρουσες φωτογραφίες, που έχουν περιληφθεί στο βιβλίο, φωτίζουν και ζωντανεύουν το κείμενο.

Αν είχε κανείς απλώς την περιέργεια να μάθει ορισμένα βιογραφικά στοιχεία του Δρος Παναγιώτη Γ. Φούγια, ίσως δεν θα χρειαζόταν να διαβάσει ολόκληρο το βιβλίο. Θα μπορούσε να περιορισθεί στο βιογραφικό του σημείωμα στο εσώφυλλο του βιβλίου, στο οποίο βρίσκουμε τις ακόλουθες πληροφορίες: ο κ. Φούγιας γεννήθηκε στα Καλύβια Φενεού Κορινθίας το 1931 και είναι αριστούχος απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Μετεκπαιδεύθηκε στο Μάντσεστερ, στην Ελβετία και στη Δανία στη Φιλοσοφία, τη Θρησκειολογία και τους Αρχαίους Πολιτισμούς. Ελαβε το Διδακτορικό Δίπλωμα από το Πανε-

πιστήμιο του Μάντσεστερ το 1965. Μεταξύ των ετών 1970 και 1976 υπηρέτησε ως καθηγητής στο Ελληνικό Κοινοτικό Γυμνάσιο και Λύκειο της Αντίς Αμπέμπας, ως καθηγητής

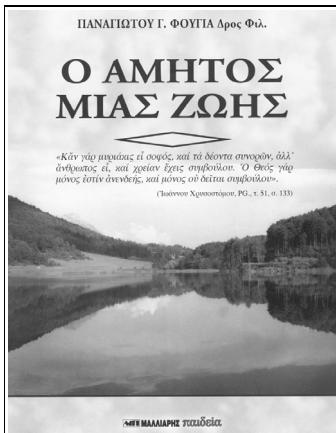
της Ιστορίας της Φιλοσοφίας και της Θρησκειολογίας στο Πανεπιστήμιο της Αντίς Αμπέμπας και ως Μορφωτικός Ακόλουθος στην Ελληνική Πρεσβεία της Αντίς Αμπέμπας. Έχει διδάξει Θρησκειολογία και Ηθική στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών. Έχει εκπροσωπήσει την Ελλάδα στην Επιτροπή Πολιτιστικής Ανάπτυξης του Συμβουλίου της Ευρώπης και στην ΟΥΝΕΣΚΟ, στα συνέδρια της στην Αντίς Αμπέμπα. Υπήρξε μέλος της Επιτροπής για τον διάλογο με τους Αντιχαλκηδόνιους ως εκπρόσωπος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Φινλανδίας. Τον Οκτώβριο του 2002 εκπροσώπησε

την Εκκλησία της Ελλάδος στη Συνάντηση Χριστιανών-Μουσουλμάνων, στη Γενεύη. Υπηρέτησε στο Υπουργείο Παιδείας, από το 1978 έως το τέλος του 1981, ως Διευθυντής Εκπαιδεύσεως Ελληνοπαίδων Εξωτερικού και το 1989 ως Διευθυντής Δημοσίων σχέσεων. Συνταξιοδοτήθηκε από τη θέση του Σχολικού Συμβούλου της ΑΕ Περιφέρειας Αθηνών και έχει τον τίτλο του Επιτίμου Συμβούλου.

Αυτός είναι ο πυρήνας της βιογραφίας του κ. Φούγια αλλά, όπως υπανιχθήκαμε παραπάνω, το βιβλίο δεν διαβάζεται απλά και μόνο ως χρονικό μιάς ζωής. Η αξία του έγκειται στην περιγραφή του υποβάθρου, του περίγυρου και των προεκτάσεων των διαφόρων συμβάντων, με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να βρίσκει πληροφορίες και εξηγήσεις για διάφορα γεγονότα, οι οποίες ξεπερνούν το πλαίσιο μιάς βιογραφίας, όσο ενδιαφέρουσα και αν είναι αυτή (όπως και πράγματι είναι, στη συγκεκριμένη περίπτωση).

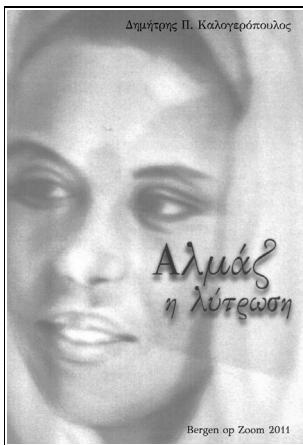
Ένα πολύ θετικό και αξέπαινο στοιχείο του βιβλίου είναι και η ευθύτητα του συγγραφέα στις κρίσεις του και στον σχολιασμό διαφόρων θεμάτων και ορισμένων προσώπων. Δεν κρύβει τη γνώμη του και τις απόψεις του, «δεν μασάει τα λόγια του». Είναι κάτι που όχι μόνο τιμά τον κ. Φούγια αλλά και κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, ακόμη και όταν ενδέχεται να διαφωνεί. (Ισως τότε ακόμη περισσότερο ...).

Κλείνουμε τις επισημάνσεις μας με ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του βιβλίου που αξίζει να τονισθεί: είναι το γεγονός ότι η αγάπη του συγγραφέα για την οικογένειά του, τους γονείς, τα αδέλφια, τη σύζυγο, τα παιδιά και τα εγγόνια του, διαπερνά όλες τις σελίδες και αναδεικνύει και τη δικαιολογημένη υπερηφάνειά του. Αν ο τίτλος του βιβλίου δικαιώνεται απολύτως από τη ζωή του κ. Φούγια, που δεν είναι μία απλή διαδρομή μέσα στο χρόνο αλλά η συγκομιδή αγαθών με την πλέον ευρεία έννοια, η οικογένειά του είναι προφανώς το πολυτιμότερο από αυτά και ταυτόχρονα η δίκαιη ανταμοιβή του.

**Δημήτρης Π. Καλογερόπουλος
«Αλμάζ – η λύτρωση»
(Bergen op Zoom, 2011)**

Mετά το «Doromanekia» (2007) και το «Οι δύο μου πατρίδες» (2008), κυκλοφόρησε, εφέτος το Μάρτιο, το τρίτο βιβλίο του Δημήτρη Π. Καλογερόπουλου, με τίτλο «Αλμάζ – η λύτρωση».

Όπως και στα προηγούμενα βιβλία του συγγραφέα, ο αναγνώστης θα βρεί πλήθος πληροφοριών για την Αιθιοπία και θα σχηματίσει μία εικόνα (ή θα θυμηθεί ...) πώς ήταν η ζωή σ' αυτήν τις τελευταίες δεκαετίες του 20ου αιώνα. Με τη διαφορά ότι, αυτή τη φορά, οι πληροφορίες δίνονται έμμεσα, είναι μέρος της πλοκής ενός μυθιστορήματος: αντίθετα με τα προηγούμενα δύο βιβλία, τα οποία, κατά κάποιο τρόπο, είναι ιστορικοί, γεωγραφικοί, εθνολογικοί και κοινωνιολογικοί οδηγοί, το νέο βιβλίο είναι ένα δραματικό μυθιστόρημα. Με φόντο την Αιθιοπία, την Ιταλική και την Ελληνική παροικία, την κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα της εποχής του Αυτοκράτορα Χάιλε Σελάσιε και τις συγκλονιστικές πολιτικές μεταβολές του 1974 και του 1991, ο Δημήτρης πλέκει μία ιστορία με φόνους, φυλακίσεις, δωροδοκίες και όλα τα άλλα στοιχεία που χρειάζονται για να κρατήσουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη από την αρχή έως το τέλος. Οι 150 σελίδες διαβάζονται ευχάριστα και γρήγορα διότι, πέρα από την ενδιαφέρουσα πλοκή, περιέχουν πολλούς και ζωηρούς διαλόγους, διανθισμένους με Ιταλικές (και ειδικότερα Καλαβρέζικες και Σιτσιλιάνικες) παροιμίες, και με εκφράσεις και βρισιές σε 3-4 γλώσσες, περιγραφές από τις συνοικίες της Αντίς Αμπέμπας, αναφορές σε γνωστά ξενοδοχεία, εστιατόρια και συγκεκριμένα κτήρια. Συναντάμε πρόσωπα που πολλοί από εμάς γνωρίζουν, με τα ονόματά τους ή με «φωτογραφική» περιγραφή, και πράγματα που έχουν μείνει στη μνήμη μας, όπως οι «περίφημοι μπακλαβάδες και τα μπισκοτάκια με τη γέμιση» από το ζαχαροπλαστείο του Θόδωρου (ποιος δεν ξέρει το Θόδωρο Κυριαζή, ο οποίος, χάρη στο ταλέντο του και τη σκληρή δουλειά, μετά την Αιθιοπία έγινε πασίγνωστος και στο Τέξας;). Τέλος, σημειώνουμε και τα ευχάριστα «μουσικά διαλείμματα» που υπάρχουν στο μυθιστόρημα, σύντομες λοξοδρομήσεις του συγγραφέα στον κόσμο της μουσικής, και ιδιαίτερα της Ιταλικής όπερας, που είναι και η αδυναμία του.

Συμπερασματικά: ένα ιδιαίτερα ευχάριστο βιβλίο, που διαβάζεται εύκολα και με ενδιαφέρον. Θα αγγίξει πιο πολύ αυτούς που έζησαν τα τελευταία 50 χρόνια του περασμένου αιώνα στην Αιθιοπία και ξέρουν από κοντά το περιβάλλον στο οποίο τοποθετεί ο συγγραφέας την ιστορία του. Θα δώσει όμως και στους υπόλοιπους τη δυνατότητα να πληροφορηθούν και να μάθουν, διαβάζοντας ένα βιβλίο που διδάσκει χωρίς να το δείχνει.

Το βιβλίο διατίθεται από τον κ. Παναγιώτη Στεφανίδη, τηλ. 210-8981 728.

ΦΑΙΔΡΑ

Όπως γράφουμε και στη σήλη «Δωρεές», η κ. Τέττη (Αναστασία) Γιαννοπούλου δώρισε στο Σύλλογο 15 αντίτυπα του βιβλίου της **Phaedra**, στη μνήμη της αδελφής της **Φαίδης Βαπορίδου-Βρονταμίτη**. Τη δωρεά της κ. Γιαννοπούλου συνόδευε το ακόλουθο σχετικό άρθρο του συζύγου της κ. **Φώτη Γιαννόπουλου**, το οποίο με χαρά δημοσιεύουμε.

Η ιστορία της Φαίδρας, της αδικοχαμένης αδελφής, γραμμένο σαν μνημόσυνο αλλά και σαν χαρούμενη γιορτή για τη ζωή της, που τόσο βαθειά και αγαπημένα χάραξε με άσβηστα αχνάρια τις καρδιές όλων που είχαν την τύχη να την συναντήσουν.

Η Φαίδρα αφέρωσε την ζωή της με απεριόριστη αγάπη στα παιδιά της, στην οικογένεια της και στην καριέρα της, με μοναδικό σκοπό την εξυπηρέτηση των συνανθρώπων της. Από τον καθρέφτη της διήγησης ξεχωρίζουν οικογενειακές σκηνές ευτυχίας, καρτερίας και αλτρουισμού, γεμάτες αγάπη και αυτοθυσία για τα παιδιά της, τους συγγενείς και συναδέλφους της. Ακόμα και την τελευταία στιγμή της υπαρξης της αγκάλιασε την έγκυο συνάδελφο της για να την προστατεύσει και δέχθηκε η ίδια θανάσιμο πλήγμα από την τρομερή έκρηξη. Δυστυχώς, από τη διεύθυνση Προσωπικού μόνο μια κοπέλα επέζησε....

Παρόλο το τραγικό τέλος με την ανατίναξη της Πρεσβείας των Ηνωμένων Πολιτειών στο Ναϊρόμπι, το βιβλίο ξαναζωντανεύει την Φαίδρα όπως ήταν αξιαγάπητη στη ζωή και μένει αξέχαστη στη μνήμη του αναγνώστη.

Μαρτυρίες από γνώριμους - σκορπισμένους στα πέρατα της γης- υμνούν την ζωή της και κρατούν το βιβλίο αυτό σαν πολύτιμο ενθύμιο.

**Ναϊρόμπι, 7 Ιουνίου 2011,
Φώτης Γιαννόπουλος**

Αιθιοπικές Εορτές και Επέτειοι

5 Μαΐου (27 Μιγιαζιγιά 2003): Επέτειος της απελευθέρωσης από την Ιταλική Κατοχή και της επιστροφής του Αυτοκράτορα Χάιλε Σελάσιε Ά στην Αντίς Αμπέμπα το 1941 (Γιεντίλ μπεάλ).

28 Μαΐου (20 Γκενυμπότ 2003): Επέτειος της ανατροπής της στρατιωτικής δικτατορίας το 1991 (Γιεντέργκ μενγκίστ γιεσουέντεκεμπετ κεν).

22 Αυγούστου (16 Νεχασιέ 2003): Κοίμηση της Θεοτόκου (Φιλοπίτα Μαριάμ).

12 Σεπτεμβρίου (1 Μεσκερέμ 2004): Αιθιοπική Πρωτοχορονιά (Γιεζεμέν μελεουετσά μπεάλ ή Ινκουτάτας).

28 Σεπτεμβρίου (17 Μεσκερέμ 2004): Ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού (Γιεμεσκέλ μπεάλ).

Επέτειος που «καταργήθηκε» από το 1975:

23 Ιουλίου (16 Χαμλέ 2003): Γενέθλια του Αυτοκράτορα Χάιλε Σελάσιε Ά.

Το Liquid Sky της Αιμιλίας Δημ. Παπαφιλίππου

Lέσα στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε και ενώ η απαισιοδοξία και η ανασφάλεια έχουν κυριεψει τον ελληνικό λαό, άνοιξε τις πόρτες της στο κοινό η **Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση**, στη Λεωφόρο Συγγρού. Μία αχτίδα ελπίδας ανέτειλε στις καρδιές μας, γιατί αποδεικνύεται ακόμη μια φορά ότι υπάρχουν Έλληνες που ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη του πολιτισμού στη χώρα μας, που δίνουν ευκαιρίες σε εμάς και στα παιδιά μας και που προσπαθούν να καλύψουν τα κενά της πόλης μας, που θέλει να συναγωνιστεί τις σύγχρονες πρωτεύουσες.

Το κτήριο, που καλύπτει ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο, διαθέτει εσωτερικούς χώρους συνολικού εμβαδού 18.000 τ.μ. Έχει ύψος 27 μέτρα και είναι επενδυμένο από λευκό μάρμαρο και γυαλί. Αποτελεί δείγμα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, αλλά παραπέμπει και στη λιτότητα της αρχαίας ελληνικής κατασκευής.

Το σημαντικό είναι ότι αφορά ένα πολυσυλλεκτικό πολιτιστικό χώρο, ανοιχτό σε όλους. Οι εκδηλώσεις που γίνονται καλύπτουν όλο το εύρος των τεχνών και των γραμμάτων, τη μουσική, το χορό, το θέατρο και τα εικαστικά, με πρωταρχικό μέλημα τη στήριξη των νέων Ελλήνων δημιουργών. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στην εκπαίδευση για τα παιδιά και στη δια βίου μάθηση για ανθρώπους κάθε ηλικίας μέσω διαλέξεων και σεμιναρίων, με το γενικό τίτλο «Λέξεις και Σκέψεις», όπως επίσης στη συνύπαρξη των τεχνών με τα γράμματα και στη συνομιλία των ιδεών και των επιστημών με τις παραστατικές και τις εικαστικές τέχνες.

Ανάμεσα στους συνεργάτες του μεγαλεπήβολου αυτού έργου, είναι και η χαρισματική εικαστικός **Αιμιλία Παπαφιλίππου** (κόρη του Μίμη και της Εύης Αναγνωσταρά από την Ασμάρα), για την οποία έχουμε γράψει επανειλημένα στο «Κοντά σας». Η Αιμιλία ανέλαβε την κατασκευή και τη διακόσμηση του χώρου και των επίπλων του μπαρ, και το αποτέλεσμα είναι ασύλληπτο! Ειλικρινά μου είναι δύσκολο να περιγράψω το συναίσθημα που ένοιωσα, τη στιγμή που βρέθηκα στο χώρο, κάτω από έναν «ουρανό», του οποίου η πλαστικότητα και το φως άλλαζε συνεχώς. Είναι ένας χώρος πολύ ιδιαίτερος, ένα αυτούσιο έργο τέχνης, μια εικαστική σύλληψη που ανταποκρίνεται στο σκοπό του κτηρίου, κάπου όπου μπορείτε να πάτε και να απολαύσετε τον καφέ ή το ποτό σας.

Η καλλιτέχνις γράφει για το έργο της.

«Το **Liquid Sky** είναι έργο τέχνης που ανήκει στη λογική των εν(-κ)-καταστάσεων, δηλαδή που γίνεται με συγκεκριμένη αφορμή και για συγκεκριμένο τόπο, εν προκειμένω, από και για τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση.

Βασίζεται λοιπόν στην παραδοχή της κλίσης της οροφής του χώρου, ως αναπόσπαστο μέρος του έργου. Αυτή η κλίση -που οφείλεται στο γεγονός ότι ο όροφος από πάνω φιλοξενεί τα καθίσματα της μεγάλης σκηνής- γίνεται πλεονέκτημα καθώς ενσωματώνεται στο σύστημα του έργου που παραπέμπει στην εμπειρία του ορίζοντα, στην ψευδαίσθηση δηλαδή κεκλιμένου επιπέδου και προοπτικής που μας δημιουργεί ο ουρανός και η θάλασσα, αλλά και οτιδήποτε παρατηρούμε να μοιάζει μειούμενο και μας υποψιάζει για την απειρία και το άγνωστο που μας περιβάλλει.

Μέσω της ανάκλασης που προσφέρει το μαρμάρινο πάτωμα δημιουργείται η επιπλέον εντύπωση «χώρου», «κάτω» από το υλικό όριο του πατώματος, με αποτέλεσμα ο θεατής που κοιτά προς τα κάτω να του δημιουργείται η αίσθηση «μετεωρισμού», ενισχύοντάς του ουσιαστικά την έμμεση επισήμανση ότι η βαρύτητα (και τα φαινόμενα της προοπτικής) δεν είναι παρά εκδηλώσεις της συμπαντικής έλξης.

Παράλληλα γνωρίζοντας ότι το έργο θα βρισκόταν μέσα στο «χρυσό» κέλυφος που όριζε η αρχιτεκτονική μελέτη, αυτόματα η σκέψη μου στράφηκε προς το «άκτιστο φως» (όπως ονομάζανε οι βυζαντινοί ζωγράφοι το χρυσό φόντο της αγιογραφίας) και συνεπώς προς τη διττή φύση του φωτός, όπως επισημαίνει η σύγχρονη φυσική, ως κύμα (μετάδοση ενέργειας) και παράλληλα παρότι αντιφατικά, και σωματίδιο (ύλη).

Μορφικά, το γλυπτικό μέρος αλλά και το χρηστικό μέρος του **Liquid Sky**, (π.χ. οι νησίδες του γλυπτού, τα τοιχία που μετατρέπονται σε υποδεκτικά καθίσματα, αλλά και οι μεταβάσεις των χρωμάτων) παραπέμπουν στην ταλάντωση, στο κύμα. Κατά συνέπεια όλα τα σχήματα ομολογούν και συνέχονται σε μια πικνά διασυνδεμένη διάταξη-στην λογική των fractal- που σκοπό έχει να υποβάλλει την αίσθηση ρευστού τοπίου, την συνείδηση της συνεχούς μεταβολής.

Η ανάγνωση λοιπόν των μορφών έγκειται λοιπόν στις προβολές που κάνει κατά περίπτωση ο κάθε θεατής. Άλλοτε «σύννεφα», άλλοτε «βουνά», άλλοτε «σώματα», άλλοτε «δελφίνια», άλλοτε άλλα, ο κάθε ανά/gνωστης του έργου προβάλλει τη δική του εκδοχή και ανάγνωση των πραγμάτων. Καλείται εμμέσως λοιπόν να αντιληφθεί και να αποδεχθεί το μερικό αλλά και το εφήμερο, αναγνωρίζοντας ίσως εν' τέλει ότι η προσέγγιση της φύσης του Όλου, μέσω χαρτών και μοντέλων (όπως η τέχνη αλλά και τα μαθηματικά), δεν είναι παρά η δημιουργία πολιτισμού ως μετά-φύσης.

Εν μέσω όλων που ρέουν και αλλάζουν, ο άνθρωπος, αναζητώντας σταθερές τις εφευρίσκει, όταν αγαπά και όταν ονειρεύεται.

Αιμιλία Παπαφιλίππου
Επιμέλεια: Αλεξάνδρας Ζέκου-Γρυπάρη

Από τη ζωή στην Αιθιοπία

(Ο) Ανδρέας Γκόψης που ζούσε στην Τζίμμα από το 1923 ως το 1943, όταν εγκαταστάθηκε στην Αντίς Αμπέμπα, μας δίνει, με το χαρακτηριστικό έμμετρο στίχο του και με περίσσιο χιούμορ, μια ιδέα για την ... κατάσταση που επικρατούσε στην επαρχία της Αιθιοπίας, στις αρχές και τα μέσα του 20ου αιώνα, και τις συνθήκες υπό τις οποίες οι Έλληνες ξεκίνησαν, δούλεψαν, δημιούργησαν κοινότητες και τελικά άφησαν πίσω τους οργανωμένες πόλεις κι ανεπτυγμένο εμπόριο.

Ντίλα 1948

Υστερα από έναν δρόμο
Άσχημον και μακρινόν
Με γεφύρια χαλασμένα
Και με γούβες δυό μετρών
Ταξιδεύων σαν με βάρκα
Σ' αφρισμένον ακεανόν
Φθάνεις κάποτε στη Ντίλα
Με το πλοίο ... καμιόν!

Πριν να φθάσεις εις την πόλι
Απ' τη ράχη υψηλά
Της ωραίας «Μαργαρίτας»
Θ' αντικρίσεις τα νερά
Και απέναντι στον κάμπο
Λίγα σπίτια χαμηλά

Και νομίζοντας πως φθάνεις
Απ' εκεί σε λίγη ώρα
Μ' ανακούφισι και θάρρος
Προχωρείς την κατηφόρα
Κι αφού πάρεις νέα πάλι
Κατωφέρια και ανηφόρα
Σε δυό ώρες πας κι αράζεις
Στων Νταράσα πειά τη χώρα

Πρώτα απ' όλα θα ζητήσης
Μόλις βέβαια αφιχθείς
Ένα απλό ξενοδοχείο
Λίγον τι ν' αναπαυθής
Και νερό, από τις σκόνες
Όπως πρέπει να πλυθής

Δυστυχώς όμως στη Ντίλα
Δεν θα βρης ξενοδοχείο
Ούτε και νερό στην πόλι
Έχει φέρει το Δημαρχείο
Και μόνο ένα λίτρο
Θα πλυθής σ' ένα δοχείο
Και για ύπνο θα ζητήσης
Έναν φίλο σου ή θείο

Προς την πόλι αν προχωρήσης
στην οδό την κεντρική
που «πρώτη» την καλούνε
όπως στην Αμερική
θα βρεθής στη Δημαρχία
και στο τμήμα πειό εκεί

Απ' εκεί διακόσια μέτρα
Και σε μια ανηφοριά
Θα ιδής ξύλα σαν κρεμάλες
Που κρεμούν τη ζυγαριά
Οι ντελάλα θ' αγοράζουν
Με σελλήνια αργυρά
Τον καφέ απ' τους Νταράσα
Που θαρθή στην αγορά

Από δρόμους έχει η Ντίλα
Και μεγάλους και μικρούς
Αλλά δυστυχώς κανένας
Δεν φροντίζει δι αυτούς
Και οι λάκκοι κι οι ραχούλες
Τσ' έχουν κάμει οδοντωτούς

Όποιον δρόμο κι αν θα πάρης
Τέτζιμπετ θα συναντήσης
Κι' αραπάδων μαγαζάκια
Που θα βρης για να ψωνίσης
Σαπουνάκια και τσιγάρα
Και κοράζια αν θελήσης

Καφενείο όμως στη Ντίλα
Ένα μοναχά θα βρήτε
Κι αυτό πάντοτε δεν έχει
Ουτ' έναν καφέ να πιήτε

Τετζ ομώς ρακί και τάλα
Πίνετε όσο μπορείτε

Από εμπόρους έχει η Ντίλα
Προ παντός το καλοκαίρι
Αλλά δυστυχώς κανένας
Τι είν' εμπόριο δεν ξέρει
Κι εμπορεύονται στην τύχη
Κι ό,τι θέλει ας του φέρη

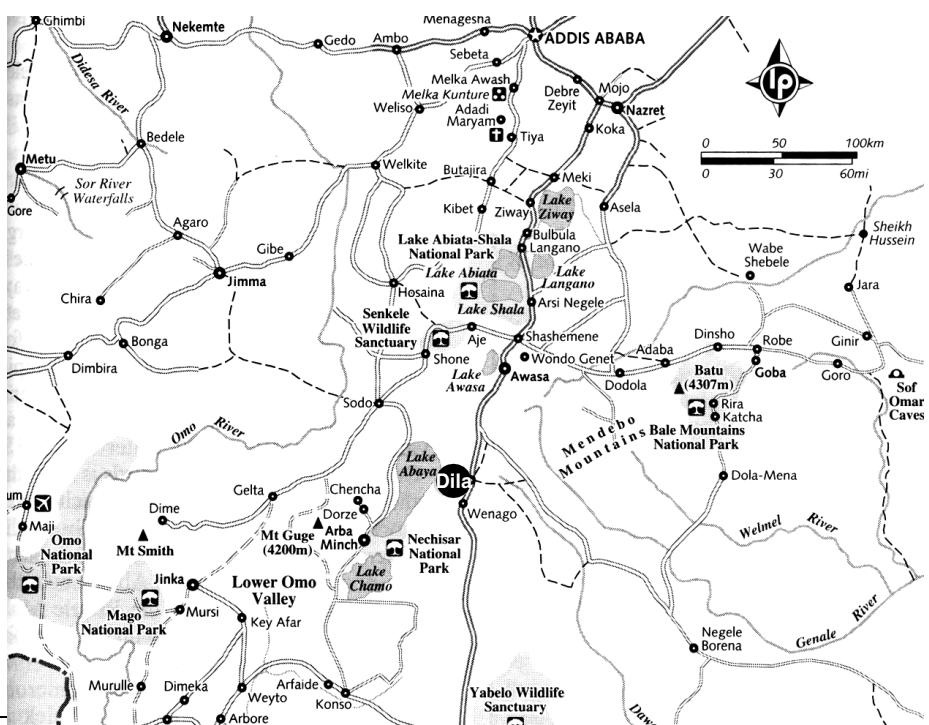
Μ' άλλα λόγια είναι η Ντίλα
Δίχως πρόσδο καμμία
Κι ο καφές που αγοράζουν
Τόσος κόσμος με μανία
Σε πολλούς αντί για κέρδος
Δίνει κάποτε ζημία.

Ανδρέας Γκόψης

Η Ντίλα, στη Νότια Αιθιοπία, μας είναι γνωστή από τις μονολιθικές επιτύμβιες «Στήλες» της, που είναι σκαλισμένες με πρόσωπα και φαλλούς. Το σκάλισμα στη στήλη μαρτυρεί το φύλο του νεκρού.

Ευχαριστώ πολύ την Αριστέα Γκόψη-Κερμελή που μου εμπιστεύτηκε το πλούσιο και πολυτιμότατο υλικό του πατέρα της. Μέσω της χειρόγραφης εφημεριδούλας του, με τον τίτλο «Απ' όλα», άφησε αποτυπωμένο τον τρόπο ζωής των Ελλήνων της Αιθιοπίας, με πλούσια πληροφόρηση για τις Ελληνικές Κοινότητες.

Αλεξανδρα Ζέκου-Γρυπάρη

ΝΕΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ - «BAHEL. ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ»

Στο πλαίσιο της ανανέωσης και ανταποκρινόμενοι στις ανάγκες της σύγχρονης εποχής, ο **Σύλλογος Βοήθειας Παιδιών Αιθιοπίας** αποφάσισε να προχωρήσει στο σχεδιασμό ενός λογότυπου. Το παλαιό μας σήμα (Μαύρη Μητέρα με το παιδί στην αγκαλιά της) δημιουργία του α-

είμνηστου ιδρυτή του Συλλόγου, Γιάννη Ψιλάκη, ήταν ιδιαίτερης έμπνευσης και μας συντρόφεψε τόσα χρόνια και γι' αυτό θα παραμείνει πάντα μαζί μας ως μια ιερή παρακαταθήκη. Η επιτυχημένη στο χώρο της διαφήμισης εταιρία **Realize** προσέφερε αφιλοκερδώς το σχεδιασμό και την εφαρμογή του νέου λογοτύπου και την ευχαριστούμε θερμά. Το νέο μας λογότυπο, που συνοδεύεται από τη διακριτική ονομασία «**Lalibela**», είναι ένα σκίτσο εμπνευσμένο από τις προϊστορικές βραχογραφίες της Αφρικανικής ηπείρου και απεικονίζει έναν ενήλικα που παίρνει από το χέρι ένα παιδί και το οδηγεί στο μέλλον κάτω από το ζεστό αφρικανικό ήλιο. Μια εικόνα που περιγράφει χωρίς λόγια αλλά με σαφήνεια την αποστολή και το έργο του Συλλόγου από τη

μέρα της ίδρυσής του πριν από 16 χρόνια στην ιερή πόλη της Αιθιοπίας, τη Lalibela.

Στο πλαίσιο της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων 2011, που φέτος εστίασε μεταξύ άλλων στον πολιτισμό της Αφρικής, το Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης σε συνεργασία με το Σύλλογο Βοήθειας Παιδιών Αιθιοπίας «**LALIBELA**» διοργάνωσαν στο μοναδικό χώρο του Λουτρού των Αέρηδων στην Πλάκα, εκδήλωση για τον πολιτισμό της Αιθιοπίας, με τίτλο «**Bahel, μια γιορτή για την Αιθιοπία**». Η

εκδήλωση περιλάμβανε έκθεση φωτογραφίας που διήρκεσε από τις 18 έως τις 30 Μαΐου, αλλά η κεντρική ημέρα των εκδηλώσεων ήταν η Κυριακή 22 Μαΐου. Από τις 10 το πρωί μέχρι τις 9 το βράδυ πάνω από 1500 άτομα παρευρέθηκαν στη γιορτή και μας γνώρισαν από κοντά. Στη διάρκεια της ημέρας, γυναίκες από την Αιθιοπία παρουσίασαν την παραδοσιακή τελετουργία του καφέ που προσφέρθηκε στη συνέχεια στο κοινό. Το απόγευμα, με τη δύση

του ήλιου, στην ταράτσα του Λουτρού των Αέρηδων, στη σκιά της Ακρόπολης, δόθηκε παράσταση παραδοσιακών αιθιοπικών χορών. Παράλληλα, λειτουργούσε αγορά αιθιοπικών αντικειμένων λαϊκής τέχνης. Η εκδήλωση πλαισιώθηκε από έκθεση φωτογραφίας μελών του Συλλόγου μας καθώς και αντικειμένων της καθημερινής ζωής, με αναφορά στην μακρόχρονη ιστορία και τις διαφορετικές φυλές της Αιθιοπίας, καθώς και στην πολύχρονη σχέση της με την Ελλάδα. Η έκθεση φωτογραφίας συγκέντρωσε πλούσιο υλικό από τη χώρα, τους ανθρώπους και το έργο του Συλλόγου μας. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά την Επίτιμη Πρόξενο της Αιθιοπίας κα Τερίνα Αρμενάκη Καλογεροπούλου για την ηθική και υλική συμπαράσταση στην εκδήλωσή μας.

Φίλιππος Νταραγιάννης
Συντονιστής Έργου του Συλλόγου Βοήθειας Παιδιών Αιθιοπίας Lalibela

ΕΔΩ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

Νικόλαος Βοζίκης	210 9812717
Fax:	210 9883527
Γεώργιος Βαλλιανάτος	210 8328831
Σταύρος Διαμάντας	694 9192914
Ουρανία Γανωτάκη-Κωστάκη	210 8814359
Θεόδωρος Καλοπαναγιώτης	210 6831945
Παρασκευή Μανουσάκη	210 6107673
Γεώργιος Μητσόπουλος	210 7242930
Λελέτα Σελάση	693 2658658
Παναγιώτης Στεφανίδης	210 8981728

Οι εκδηλώσεις που έγιναν

Αιθιοπικό φαγητό

την Κυριακή, 15 Μαΐου 2011, στο εστιατόριο **Meskel** (πρώην «Αθηναϊκή Ταβέρνα») στην Κυψέλη, είχαμε Αιθιοπικό μπουφέ, με τη συμμετοχή 50 ατόμων. Ευτυχώς, η σχετικά μικρή συμμετοχή δεν εμπόδισε την επιτυχία της συγκέντρωσης, κύριος συντελεστής της οποίας ήταν ασφαλώς το πολύ καλό Αιθιοπικό φαγητό, που είχε ετοιμάσει η ιδιοκτήτρια του **Meskel**, κ. **Μεσερέτ Μενγκίστου** (γνωστή και από το κατάστημά της στους Αμπελόκηπους). Επί πλέον, μας δόθηκε πάλι η ευκαιρία να συναντήσουμε γνωστούς, να θυμηθούμε, να σχολιάσουμε... Η συνάντηση εκπλήρωσε το σκοπό της, έστω και σε μικρότερη κλίμακα απ' αυτή που ελπίζαμε, και για το λόγο αυτό οι «Αιθιοπικές» συνεστιάσεις θα επαναληφθούν, τόσο στο **Meskel** όσο και στο **La libella** ή αλλού, με την ελπίδα πάντοτε ότι τις επόμενες φορές θα έχουμε μεγαλύτερη ανταπόκριση.

-◆-

Εκθέσεις φωτογραφίας και ζωγραφικής Μπαζάρ

Από την Παρασκευή, 17 Ιουνίου, έως και την Κυριακή, 19 Ιουνίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, έγιναν οι τέσσερις εκδηλώσεις που είχαμε προαναγγέλει: τις πρώτες δύο ημέρες, στην αίθουσα Γύζη του πρώτου ορόφου, οι **εκθέσεις φωτογραφίας** του αξιόντου **Γιάννη Ψιλάκη** και του πρώην Προέδρου μας **Παναγιώτη Στεφανίδη**, και στο ισόγειο η **έκθεση ζωγραφικής** του **Dawit Yitbarek**. Την τελευταία ημέρα, Κυριακή, στις εκθέσεις προστέθηκε το **μπαζάρ** του Συλλόγου.

Οι φωτογραφίες του Γιάννη Ψιλάκη μπορούν να καταταγούν σε δύο ενότητες: στην πρώτη, αυτές που έχουν ως θέμα πρόσωπα και τοπία από το εθνικό πάρκο **Ομο**, στη νοτιοδυτική Αιθιοπία. Στη δεύτερη, τα θέματα είναι θρησκευτικά: εκκλησίες, λειτουργικά σκεύη, λειτουργίες, από την καταπληκτική θρησκευτική παράδοση της Αιθιοπίας.

Η έκθεση από τη συλλογή φωτογραφιών του Παναγιώτη Στεφανίδη ξεκινούσε με μία ενότητα αφιερωμένη στον Ελληνισμό της Αιθιοπίας: εκκλησίες, σχολεία, Ολυμπιακός, παλιές χαρακτηριστικές εικόνες από τη ζωή των παροίκων. Άκολουθούσε η Αιθιοπία καθαυτή, με τα σαγηνευτικά τοπία και τα γοητευτικά πρόσωπα.

Τα έργα του νεαρού ταλαντούχου Αιθίοπα ζωγράφου **Dawit Yitbarek** τράβηξαν δικαιολογημένα την προσοχή του κόσμου και το ενδιαφέρον των αγοραστών: πίνακες που παραπέ-

μπουν ευθέως στην Αιθιοπική τεχνοτροπία, άλλοι με σφραγίδα λιγότερα εθνική και περισσότερο Αφρικανική – ηλιοβασιλέματα σε όχθες λιμνών και ποταμών, με σκιές

από φιγούρες ανθρώπων και ζώων – μας έκαναν να γυρίσουμε για λίγο νοερά στη δεύτερη πατρίδα μας και στη μαγεία της Αφρικής.

Στο χώρο του κυλικείου του Πνευματικού Κέντρου, όπου ήταν εκτεθειμένα τα έργα του **Dawit**, έγινε την Κυριακή 19 Ιουνίου και το μπαζάρ του Συλλόγου, με αντικείμενα Αιθιοπικής λαϊκής τέχνης. Εκτός απ' αυτά που ξέραμε από παιδιά, υπήρχαν και νέα, άγνωστα στους περισσότερους αριστούργηματα, προϊόντα της εξέλιξης και της διαρκώς ανανεούμενης δημιουργικής φαντασίας των καλλιτεχνών.

Πολλοί συνετέλεσαν στην πραγματοποίηση του τριημέρου των τεσσάρων εκδηλώσεων, μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, πρώην μέλη και άλλοι. Δεν μπορούμε, στα πλαίσια αυτού του σημειώματος, να τους αναφέρουμε ονομαστικά, ας ξέρουν όμως όλοι ότι αναγνωρίζουμε τη συμβολή του καθενός και τους ευχαριστούμε. Οφείλουμε όμως να αναφέρουμε ιδιαίτερα την προσφορά του κ. **Σταύρου Διαμάντη**, ο οποίος «πήρε πάνω του» το όλο εγχείρημα, από την αρχή έως το τέλος, από τις πρώτες επαφές με το Δήμο Αθηναίων μέχρι το κλείσιμο των εκθέσεων και του μπαζάρ, περνώντας από την κατασκευή των πλαισίων για τις φωτογραφίες, την ανάρτησή τους, τις μεταφορές και πολλά άλλα που ίσως δεν φαίνονται αλλά ήσαν σημαντικά. Τον ευχαριστούμε όλοι.

Σημ.: οι φωτογραφίες είναι του Παν. Σταφανίδη Νικόλαος Χρ. Βοζίκης

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ . . .

ΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ του 60

... Στην Αντίς Αμπέμπα, στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς, είχαμε τους Παναιθιοπικούς Μαθητικούς Αγώνες Στίβου. Ελάμβαναν μέρος αθλητές απ' όλα τα σχολεία της Αιθιοπίας, μεταξύ αυτών και το Ελληνικό Γυμνάσιο.

... Μορφή των αγώνων του 1965, ήταν ένας Έλληνας μαθητής, Γεράσιμος Μαραβέγιας, από τη Ντίρε Ντάουα. Κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στο άλμα εις μήκος και το αργυρό στο άλμα εις ύψος.

... Στους παραπάνω αγώνες, το χάλκινο μετάλλιο στο άλμα εις ύψος το κέρδισε ο Ηρακλής Πυθαράς, με αποτέλεσμα δυο μαθητές του Ελληνικού Γυμνασίου να βρίσκονται στο βάθρο. Στη σφαίρα, ο Λευτέρης Μυριαλλής κατατάχθηκε τέταρτος. Καθηγητής στο μάθημα της σωματικής αγωγής ήταν ο Δημήτρης Καζάκος.

... Πρωταγωνίστρια στο άλμα εις μήκος γυναικών ήταν μια Ελλήνιδα μαθητρία, η Καίτη Κάροζα, από την Αντίς Αμπέμπα. Κέρδισε σε δυο συνεχόμενες διοργανώσεις, το χάλκινο μετάλλιο το 1965 και το χρυσό το 1966. Το μάθημα της σωματικής αγωγής, εκείνη τη χρονιά, το δίδασκε ο Παναγιώτης Παρθήμος, ο μετέπειτα καθηγητής της Γυμναστικής Ακαδημίας Αθηνών.

... Οι Παναιθιοπικοί Μαθητικοί Αγώνες Στίβου του 1968 δεν έγιναν, λόγω φοιτητικών ταραχών. Καθηγητής στο μάθημα της σωματικής αγωγής ήταν ένας μεγάλος αθλητής, ο Γιάννης Δούλης. Κατά την επιστροφή του στην Ελλάδα, το καλοκαίρι του 1968, έλαβε μέρος στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Στίβου και κέρδισε την τρίτη θέση στο Δεκάθλο.

ΟΙ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ του 70

... Η επιτυχία των αθλητών του Ελληνικού Γυμνασίου της Αντίς Αμπέμπα, στους Παναιθιοπικούς Μαθητικούς Αγώνες Στίβου, συνεχίστηκε και στη δεκαετία του 70. Αυτή τη φορά, η ομάδα της σκυταλοδρομίας 4Χ100 μ εντυπωσίασε σε δυο διοργανώσεις, κέρδισε το χρυσό μετάλλιο το 1972 και το αργυρό το 1973.

... Την ομάδα της σκυταλοδρομίας αποτελούσαν οι Νικόλας Σκευοφύλακας, Γιάννης Καλλιμάνης, Γιάννης Κονίνης, Αλέκος Χατζηπαύλου (1972) και ο Ηρακλής Πούλιας (1973).

... Ο Γιάννης Καλλιμάνης από το Σοντερέ, στους Παναιθιοπικούς Μαθητικούς Αγώνες Στίβου, κέρδισε συνολικά 4 μετάλλια (2 χρυσά, 1 αργυρό και 1 χάλκινο). Εκτός από τις σκυταλοδρομίες, κέρδισε το χάλκινο μετάλλιο στα 100μ (1972) και το χρυσό μετάλλιο στο άλμα εις ύψος (1973).

... Στους αγώνες του 1973, είχαμε μια ακόμη επιτυχία. Ο Νικόλας Σκευοφύλακας από την Αντίς Αμπέμπα, κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στο άλμα εις μήκος, με 6.70μ (ήταν ρεκόρ αγώνων, την εποχή εκείνη). Συνολικά κέρδισε, μαζί με τις σκυταλοδρομίες, 3 μετάλλια (2 χρυσά, 1 αργυρό).

... Καθηγητές στο μάθημα της σωματικής αγωγής, την περίοδο των παραπάνω επιτυχιών, ήταν ο Γιάννης Γεωργαντάς (1972), και ο Νίκος Λοϊζίδης, αθλητής του Παναθηναϊκού (1973). Οι αγώνες του 1974 και 1975 δεν έγιναν λόγω των πολιτικών αλλαγών στην Αιθιοπία.

... Τέλος, αξίζει να αναφερθεί, ότι τη δεκαετία του 50, καθηγητής στο μάθημα της σωματικής αγωγής ήταν ο Βασίλης Καλλιμάνης. Πρωταθλητής Ελλάδος στο ακόντιο (1951), με πανελλήνιο ρεκόρ 64.84μ. Την ίδια χρονιά έλαβε μέρος με την Εθνική ομάδα στίβου στους Μεσογειακούς αγώνες της Αλεξανδρείας και κέρδισε την τρίτη θέση, στο ίδιο αγώνισμα.

Σταύρος Ε. Βινιεράτος

Σημ: Η ηλεκτρονική διεύθυνση της στήλης, με ειδήσεις, φωτογραφίες και Videos είναι: <http://sites.google.com/site/xereteoti>

Ευχάριστα

Γέννηση:

★ Ο Δημήτρης Σπανός (γιος της Ελένης Ν. Αλεξανδράκη) και η σύζυγός του Τζωρτζίνα απέκτησαν αγοράκι.

Τους ευχόμαστε νάνι αγοράκι και να το καμαρώνουν πάντα με υγεία και χαρά.

Παντρεύτηκαν:

★ Ο Ανδρέας Κυριαζής, γιος της Παρασκευής Κυριαζή, με την Ελένη Δεργινάδη.

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Δυσάρεστα

Εφυγαν από κοντά μας:

- Ο Γιώργος Αναστασιάδης, στην Αντίς Αμπέμπα.
- Η Θέκλα Σουλτανάκη από την Αντίς Αμπέμπα.
- Ο Δημήτρης («Τζίμης») Σκαρπίδης από την Αντίς Αμπέμπα, στις ΗΠΑ όπου είχε εγκατασταθεί.
- Ο Ευάγγελος Λάου από το Τζιμπούτι.
- Ο Γιώργος Βοσνάκης από την Αντίς Αμπέμπα.
- Ο Αγγελος Χατζηανδρέου από την Αντίς Αμπέμπα.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Δωρεές:

- Με την ευκαιρία της εκθέσεως φωτογραφιών του Γιάννη Ψιλάκη, η μητέρα του, κ. Ελευθερία Ψιλάκη, χάρισε στο Σύλλογο μας τις φωτογραφίες που εκθέσαμε και 15 αντίτυπα ενός άλμπουμ με φωτογραφίες από την Ελλάδα και την Αιθιοπία. Την ευχαριστούμε τόσο για τη δωρεά της όσο και για το ότι μας έδωσε τη δυνατότητα να κάνουμε την έκθεση φωτογραφίας στη μνήμη του γιού της.
- Η κ. Τέττη Βαπορίδου-Γιαννοπούλου μας χάρισε 15 αντίτυπα του βιβλίου της Phaedra, στη μνήμη της αδελφής της και ηρωίδας του βιβλίου, Φαίης Βαπορίδου-Βρονταμίτη. Την ευχαριστούμε για τη δωρεά της και για το έμπρακτο ενδιαφέρον της ίδιας και του συζύγου της, κ. Φώτη Γιαννόπουλου, για το Σύλλογο.
- Ο κ. Δημήτρης Π. Καλογερόπουλος δώρισε στο Σύλλογο 20 αντίτυπα του τελευταίου βιβλίου του «Άλμάζ» - η λύτρωση». Τον ευχαριστούμε θερμά.
Τα βιβλία που αναφέρονται παραπάνω διατίθενται προς πώληση για τις ανάγκες του Συλλόγου. Πληροφορίες από τα μέλη του Δ.Σ.

Ευχαριστήριο

- Η κυρία Βιργίνια Μανούσου-Μάρκου ευχαριστεί το γιατρό Στέφανο Κάλο, Διευθυντή της Β' Ορθοπεδικής Κλινικής του Νοσοκομείου Ασκληπιείου Βούλας, για την επιτυχία που είχε η επέμβαση που της πραγματοποίησε.

Συνδρομές

Παρακαλούμε τα μέλη να καταβάλουν εγκαίρως τις συνδρομές τους, καταβέτοντας το ποσό των 30 Ευρώ στην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, Αριθμός λογαριασμού 126-60662193, σημειώνοντας ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ το όνομα τους στο δελτίο καταθέσης και ενημερώνοντας, για την καταθεση τους, τον Γαμια Κ. Καλοπαναγιώτη η οποιοδήποτε άλλο μέλος του Δ.Σ.

Η εγγραφή για καινούρια μέλη είναι 15 € εφάπαξ συν την ετήσια συνδρομή των 30 €.

Τα μέλη του Συλλόγου μας που διαμένουν εκτός Ελλάδας μπορούν να καταέβουν την συνδρομή τους χρησιμοποιώντας τα ακόλουθα στοιχεία:

Beneficiary: **Sylogos Ellinon Ethiopias**
 IBAN: GR 67 0120 1260 0000 0066 193
 Name of the bank: EMPORIKI BANK
 Swift address: EMPOGRAA
 ή μπορούν να στείλουν επιταγή στο όνομα του Συλλόγου προς:
 P.O. Box 3561, 102 10, ATHENS, Greece